

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 1Sžk/38/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4017200012
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Matulník
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2021:4017200012.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd J. republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a sudcov JUDr. Michala Matulníka, H. a Mgr. Michala Novotného v právnej veci sťažovateľa (pôvodne žalobcu): S. B., bytom Š. Q. XX, F., zastúpený JUDr. Pavlom Gráčikom, advokátom so sídlom Farská 40, Nitra, proti žalovanému: Okresný úrad Nitra, odbor opravných prostriedkov, so sídlom Štefánikova trieda 69, Nitra, za účasti: 1. Jaguar Land Rover Slovakia s. r. o., so sídlom Vysoká 2/B, Bratislava, IČO: 48 302 392, zastúpený CMS Cameron McKenna Nabarro Olswang, advokáti, v. o. s., so sídlom Na Poříčí 1079/3a, Praha 1, Česká republika, za ktorú koná: CMS Cameron McKenna Nabarro Olswang, advokáti, v. o. s., organizačná zložka, Staromestská 3, Bratislava, 2. MH Invest s. r. o., so sídlom Mlynské Nivy 44/A, Bratislava, IČO: 36 724 530, zastúpený JUDr. Allanom Böhmom, advokátom so sídlom Jesenského 2, Bratislava, 3. Združenie domových samospráv, so sídlom Rovniankova 14, Bratislava, 4. Nitra Invest, s.r.o., so sídlom Mostná 29, Nitra, IČO: 36 561 690, 5. DESIGN ENGINEERING, a. s., so sídlom Palisády 33, Bratislava, IČO: 36 609 633, 6. S. I. W., bytom P. XX, T., 7. O. D. E., bytom H. C. X, F., 8. H. R., bytom D. X, F., 9. H. B., bytom H. C. XX, F., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-NR-OOP3-2016/040957 zo dňa 27. októbra 2016, v konaní o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/5/2017-594 zo dňa 15. januára 2020, takto

rozhodol:

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobcu **z a m i e t a**.

Účastníkom konania a ďalším účastníkom konania nárok na náhradu trov kasačného konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

I.

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Nitre podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-NR-OOP3-2016/040957 zo dňa 27. októbra 2016, ktorým žalovaný ako druhostupňový správny orgán čiastočne zmenil rozhodnutie Okresného úradu Nitra, odbor starostlivosti o životné prostredie, oddelenie ochrany prírody a vybraných zložiek životného prostredia zo dňa 03. augusta 2016 pod č. OU-NR-OSZP3-2016/026776-06/F40 tak, že I. „v bode B) výrokovej časti rozhodnutia sa vymazáva v časti „miesto a spôsob“ druhá veta a na jej miesto sa zapisuje nová veta nasledovne:

„Akumulácia vôd z povrchového odtoku je navrhovaná v dvanástich retenčných nádržiach s prívodom vody zo spevnených plôch, parkovísk a striech objektov v areáli priemyselného parku v Nitre.“

II. „v bode B) výrokovej časti rozhodnutia sa vymazáva v časti „množstvo akumulovaných vôd“ celá veta a na jej miesto sa zapisuje nová veta nasledovne:

„ Maximálna kapacita všetkých dvanástich retenčných nádrží o celkovom max objeme (pri hĺbke 2m) bude 140 294 m³.“

III. „v bode C) výrokovej časti rozhodnutia sa vymazáva v časti „miesto a spôsob“ druhá a štvrtá veta a na ich miesto sa zapisujú nové vety nasledovne:

„Druhá veta znie - K vsakovaniu vôd z povrchového odtoku bude dochádzať v dvanástich retenčných nádržiach s prívodom vody zo spevnených plôch, parkovísk a striech objektov v areáli priemyselného parku v Nitre.“

„Štvrtá veta znie - Vody budú zasakované nepriamo cez štrkové podložie každej z dvanástich retenčných nádrží.“

Ostatné časti prvostupňového rozhodnutia zostali nezmenené.

2. Okresný úrad Nitra, odbor starostlivosti o životné prostredie, oddelenie ochrany prírody a vybraných zložiek životného prostredia prvostupňovým rozhodnutím č. OU-NR-OSZP3-2016/026776-06/F40 zo dňa 03. augusta 2016 povolil stavebníkovi Jaguar Land Rover Slovakia s. r. o., Vysoká 2/B, 811 06 Bratislava, IČO: 48 302 392 osobitné nakladanie s vodami pre v rozhodnutí špecifikované vodné stavby:

A. podľa § 26 ods. 1 zákona č. 364/2004 Z.z. o vodách a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1990/372/>> o priestupkoch v znení neskorších predpisov (vodný zákon) v spojení s § 66 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) pre vybudovanie stavebných objektov (vodných stavieb) „SO 751 Retenčné nádrže“ v rozsahu objektov špecifikovaných v rozhodnutí,

B. podľa § 21 ods. 1 písm. a/ bod 2 vodného zákona pre osobitné užívanie vôd - ich vzdúvanie a iný spôsob akumulácie povrchových vôd,

C. podľa § 21 ods. 1 písm. d/ vodného zákona, keďže ide o osobitné užívanie vôd - vypúšťanie vôd z povrchového odtoku do podzemných vôd.

3. Krajský súd konštatoval, že správne orgány vydali svoje rozhodnutia na základe dostatočne a spoľahlivo zisteného skutkového stavu, pričom tieto i riadne odôvodnili a dôsledne sa zaoberali i s námietkami, ktoré žalobca v priebehu správneho konania predložil. Ďalej vyslovil, že konali so žalobcom ako s účastníkom stavebného konania v zmysle § 59 ods. 1 písm. c/ stavebného zákona, čo znamená, že žalobca bol účastníkom stavebného konania ako osoba, ktorej toto oprávnenie vyplývalo z osobitného predpisu, ktorým je zákon č. 24/2006 Z.z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 24/2006 Z.z.“), konkrétne z ustanovenia § 24 až 27 tohto zákona, teda ako dotknutá verejnosť.

4. Krajský súd zistil, že žalobca v rámci žalobných dôvodov argumentoval aj tým, že stavby, ktoré boli predmetom stavebného konania sa realizujú v rámci navrhovanej činnosti, ktorá podľa tvrdení správnych orgánov nepodlieha povinnému posudzovaniu vplyvov na životné prostredie. V tejto súvislosti krajský súd poznamenal, že stavebnému konaniu v predmetnej veci predchádzalo zisťovacie konanie, v ktorom Okresný úrad Nitra, odbor starostlivosti o životné prostredie, oddelenie ochrany prírody a vybraných zložiek životného prostredia vydal rozhodnutie č. OU-NR-OSZP3-2015/031851-017-F36 zo dňa 08. októbra 2015, v zmysle ktorého sa navrhovaná činnosť „Automotive Nitra Project“, ktorú predložil navrhovateľ - Slovenská agentúra pre rozvoj investícií a obchodu, po ukončení zisťovacieho konania nebude posudzovať podľa § 29 zákona č. 24/2006 Z.z. Toto rozhodnutie bolo potvrdené rozhodnutím Okresného úradu Nitra, odbor opravných prostriedkov, referát starostlivosti o životné prostredie č. OU-NR-OOP4-2015/045777 zo dňa 14. decembra 2015, ktorého zrušenia sa žalobca domáhal v konaní vedenom na krajskom súde pod sp. zn. 26S/3/2016. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť a aj vykonateľnosť, ktorá nebola súdom odložená, v dôsledku čoho toto rozhodnutie zaväzovalo správne orgány konajúce v stavebnom konaní a vychádzal z neho aj správny súd pri rozhodovaní o správnej žalobe (§ 135 ods. 1 SSP).

5. Krajský súd taktiež posudzoval i námietky žalobcu, ktoré spočívali v tvrdení, že žalovaný mal prihliadať na všetky nesprávnosti, ktorými bolo postihnuté odvolaním napadnuté rozhodnutie, teda nielen na tie, ktoré namietal žalobca, ale mal prihliadať k tomu, že nedošlo k posudzovaniu vplyvov strategického parku na životné prostredie, ako aj, že nebolo doriešené dopravné napojenie, resp. vyústenie dopravy, že došlo k porušeniu § 47 písm. a/ a § 67 ods. 1 písm. a/ stavebného zákona. Vo vzťahu k uvedenému vyslovil, že odvolací orgán nie je viazaný iba dôvodmi uvedenými v odvolaní a odvolaním napadnuté rozhodnutie sa preskúmava zásadne v celom rozsahu. Rovnako nie je viazaný skutkovými zisteniami, ani právnym názorom, ku ktorému dospel prvostupňový orgán. Jediným limitujúcim faktorom je vylúčenie možnosti rozhodovať v rámci odvolania o veci, ktorá nebola predmetom

rozhodovania na prvostupňovom orgáne. Odvolací orgán nepreskúmava iba zákonnosť rozhodnutia, ale aj jeho správnosť. S poukazom na uvedené sa potom odvolací orgán nemohol zaoberať otázkou posudzovania navrhovanej činnosti (ktorá spočíva vo výstavbe závodu na výrobu automobilov a ktorej súčasťou sú i vodné stavby) z hľadiska vplyvov na životné prostredie, nakoľko táto otázka bola už právoplatne vyriešená v zisťovacom správnom konaní, výsledkom ktorého bolo vydanie rozhodnutia zo dňa 08. októbra 2015, ktoré bolo potvrdené v odvolacom konaní (vedenom i na základe odvolania žalobcu) rozhodnutím zo dňa 14. decembra 2015. Predmetom stavebného konania nebolo ani riešenie dopravného napojenia, a preto ani v odvolacom konaní nebolo možné túto otázku riešiť, resp. posudzovať. K namietanému porušeniu § 47 písm. a/ stavebného zákona, ktoré upravuje všeobecné technické požiadavky na navrhovanie stavieb a k porušeniu § 62 ods. 1 písm. a/ stavebného zákona, ktoré upravuje posudzovanie hľadísk verejného záujmu, ktorých dodržanie skúma stavebný úrad, správny súd poukázal na obsah záväzného stanoviska Okresného úradu Nitra, odboru starostlivosti o životné prostredie, oddelenia ochrany prírody a vybraných zložiek životného prostredia č. OU-NR-OSZP3-2016/033991 zo dňa 10. júna 2016, z ktorého vyplýva, že návrh stavebníka zo dňa 30. mája 2016 na začatie stavebného konania stavby „Automotive Nitra Project“, časť BP 1.2.3, súbor stavieb: 700 Infraštruktúra je z koncepcného hľadiska v súlade so zákonom č. 24/2006 Z.z. a v súlade s právoplatným rozhodnutím vydaným v zisťovacom konaní č. OU-NR-OSZP3-2015/031851-017-F36 zo dňa 08. októbra 2015.

6. Ďalej konštatoval, že súčasťou predloženej projektovej dokumentácie v predmetnej veci bola i celková situácia, koordinačná situácia a katastrálna situácia (C, D1, D2) a s poukazom na uvedené je toho názoru, že bola predložená i dokumentácia v zmysle § 9 ods. 2 vyhlášky Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 453/2000 Z.z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia stavebného zákona. Otázka dopravného napojenia, ani budovy lakovne a jej technologického zariadenia nebola a ani nemohla byť predmetom konania, výsledkom ktorého bolo vydanie žalobou napadnutých rozhodnutí, a preto ani v súdnom konaní nebolo možné sa touto námietkou zaoberať.

7. Ku námietke, že strategický park nebol posudzovaný z hľadiska vplyvov na životné prostredie, správny súd dal do pozornosti, že zákon č. 24/2006 Z.z. nepozná pojem strategický park, preto nie je možné viesť ani zisťovacie konanie v rámci tohto zákona, ktoré by sa týkalo strategického parku. Predmetný zákon upravuje zisťovacie konanie o posudzovaní strategických dokumentov a ich vplyvov (strategickým dokumentom sa rozumie návrh plánu alebo programu), resp. konanie o posudzovaní činností, ale nie konanie o posudzovaní strategických parkov.

8. S ohľadom na § 18 ods. 2 písm. b/ cit. zákona, z ktorého vyplýva, že predmetom zisťovacieho konania o posudzovaní vplyvov navrhovanej činnosti alebo zmeny navrhovanej činnosti (ďalej len "zisťovacie konanie") musí byť každá navrhovaná činnosť uvedená v prílohe č. 8 v časti B, konštatoval, že v predmetnej veci pre činnosť „Projekty budovania priemyselných zón vrátane priemyselných parkov“ v časti B (zisťovacie konanie) je uvedená prahová hodnota „bez limitu“, čo znamená, že takáto činnosť sa stáva predmetom zisťovacieho konania automaticky. V zmysle tohto postupuval i príslušný správny orgán, keď navrhovanú činnosť „Automotive Nitra Project“ posudzoval v rámci zisťovacieho konania a dňa 08. októbra 2015 vydal rozhodnutie, v zmysle ktorého sa táto navrhovaná činnosť po ukončení zisťovacieho konania nebude posudzovať podľa tohto zákona. Toto právoplatné rozhodnutie potom oprávňovalo navrhovateľa, resp. spoločnosť Jaguar Land Rover Slovakia s.r.o., aby podala návrh na začatie stavebného a vodoprávneho konania. Vzhľadom na uvedené predmetnú námietku nepovažoval za dôvodnú.

9. Na základe vyššie uvedeného správny súd dospel k záveru, že námietky žalobcu uvedené v podanej žalobe nie sú dôvodné. Rovnako tak sa nezaoberal námietkami, ktoré žalobca vzniesol v priebehu súdneho konania (na pojednávaní a v písomných podaniach označených ako „strategický park Nitra a Haniska“ a „§ 33 ods. 2“), nakoľko tieto podal jednoznačne po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty na podanie správnej žaloby zainteresovanej verejnosti. Zainteresovaná verejnosť musí správnu žalobu podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo vydania opatrenia orgánu verejnej správy, pričom táto lehota je prekluzívna a jej zmeškanie nemožno odpustiť. Rozšírenie žaloby alebo uvedenie ďalších žalobných bodov je možné len v prekluzívnej lehote určenej pre jej podanie. V tejto lehote žalobca podal len tie námietky, ktoré sú uvedené v žalobe, a s ktorými sa súd podrobne vysporiadal v odôvodnení tohto rozsudku. Ďalšie námietky boli uplatnené po uplynutí lehoty podľa § 62 ods. 1 v spojení s § 181 ods. 3 SSP, preto na ne správny súd nemohol prihliadať.

10. Napriek tomu, že žalobca to v podanej žalobe nenamietal, správny súd poukázal na skutočnosť, že stavebník, t. j. spoločnosť Jaguar Land Rover Slovakia s.r.o. v žiadosti o vydanie povolenia na osobitné nakladanie s vodami a stavebného povolenia ako účastníkov stavebného, teda povoľovacieho konania uviedol účastníkov zisťovacieho konania vo veci posudzovania vplyvov stavby na životné prostredie vedeného pod č. OU-NR-OSZP3-2015/031851-017-F36 a štyri fyzické osoby, medzi ktorými nie je žalobca. S poukazom na § 59 ods. 1 písm. c/ stavebného zákona, účastníkmi stavebného konania sú i ďalšie osoby, ktorým toto postavenie vyplýva z osobitného predpisu, ktorým je § 24 až § 27 zákona č. 24/2006 Z.z. Správny orgán nezisťoval okruh účastníkov zisťovacieho konania, ktorí by mohli alebo mali byť účastníkmi povoľovacieho konania, ale je nesporné a preukázané, že vlastníkom všetkých pozemkov, ktoré sú uvedené v rozhodnutí správneho orgánu prvého stupňa zo dňa 03. augusta 2016, a na ktorých sa predmetná stavba povoľuje, je spoločnosť MH Invest, s.r.o., čo je preukázané listami vlastníctva, ktoré predložil stavebník. Skutočnosť, že správne orgány nekonali s účastníkmi zisťovacieho konania, žalobca namietal až na pojednávaní v predmetnej veci dňa 16. januára 2019, teda túto námietku vzniesol nepochybné až po uplynutí zákonom určenej lehoty.

11. V súvislosti s týmto zistením a námietkou žalobcu správny súd poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. III. ÚS 502/2015 zo dňa 06. októbra 2015, ktorý vyslovil, že „správne súdnictvo je primárne prostriedkom ochrany subjektívnych práv adresáta výkonu verejnej správy v jej najrôznejších podobách. ... správne súdnictvo v systéme právneho štátu nemá slúžiť k naprávaniu nezákonnosti vo verejnej správe bez akéhokoľvek zreteľa na dopad eventuálne zistenej nezákonnosti na subjektívno-právnu pozíciu dotknutého. Preto nemožno vyhovieť takému návrhu na začatie konania v správnom súdnictve, ktorého prerokovanie síce vedie k zisteniu formálneho rozporu činnosti verejnej správy so zákonom, no zároveň v ňom nebude preukázaný žiaden zásah do individuálnej sféry navrhovateľa. Účelom správneho súdnictva nie je náprava nezákonnosti vo verejnej správe, ale účinná ochrana subjektívnych práv fyzickej osoby alebo právnickej osoby, voči ktorej je verejná správa v jednotlivom prípade vykonávaná“. Zároveň však správny súd do predmetného súdneho konania pribral všetkých účastníkov administratívneho zisťovacieho konania, ktoré bolo ukončené vydaním rozhodnutia č. OU-NR-OSZP3-2015/031851-017-F36 zo dňa 08. októbra 2016, ktoré predchádzalo vydaniu žalobou napadnutých rozhodnutí.

12. Rovnako tak ale zdôraznil, že na základe podanej žaloby v predmetnej veci a žalobných bodov v nej uvedených nie je možné preskúmať iné rozhodnutia vydané v procese prípravy a realizácie výstavby priemyselného parku (pokiaľ je na ich preskúmanie zákonom upravený postup), resp. poukazovať na prípadné pochybenia alebo nedostatky v iných správnych konaniach, ktoré predchádzali stavebnému konaniu, alebo ktoré budú na stavebné konanie nadväzovať.

13. O náhrade trov konania rozhodol krajský súd podľa § 168 SSP tak, že žalovanému, ktorý mal v konaní plný úspech, nepriznal náhradu trov konania, nakoľko zo súdneho spisu nevyplýva, že by žalovanému v súvislosti s predmetným konaním trovy konania vznikli. Zároveň o náhrade trov pribratých účastníkov súdneho konania v 1. až v 9. rade rozhodol správny súd tak, že im nepriznal náhradu trov konania podľa § 169 SSP, keďže neboli splnené zákonné podmienky pre priznanie náhrady trov pre týchto ďalších účastníkov.

II.

14. Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zastúpení advokátom včas kasačnú sťažnosť. Namietal, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g/ SSP).

15. Poukazujúc na § 61 vodného zákona namietal vecnú nepríslušnosť prvostupňového správneho orgánu, tvrdiac, že cit. zákonné ustanovenie upravuje vecnú príslušnosť pre takéto administratívne konanie na okresný úrad, teda nie na okresný úrad v sídle kraja, ktorý podľa žalobcu už zo samotnej podstaty uvádzanej právnej normy nemohol vo veci konať.

16. Žalobca ďalej namietal, že vo vzťahu k strategickému parku ako významnej investícii, neprebehol zákonný proces EIA, a preto pokiaľ sa jedná o stavbu realizovanú v tomto strategickom parku, nie je pre

to daný zákonný podklad. Uviedol, že administratívne konanie (proces EIA) malo predchádzať všetkým ostatným konaniam, a to tak zisťovaciemu konaniu na zámer „Automotive Nitra project“, či „Automotive Nitra project - Fáza 2“, ako aj všetkým povoľovacím konaniam, keďže nemôže dôjsť k posudzovaniu a následnému povoľovaniu jednotlivých investícií v rámci strategického parku, keď nebol posúdený samotný strategický park.

17. V tomto kontexte konkrétne poukazoval na zákon č. 24/2006 Z.z., konkrétne na znenie § 18 ods. 2 písm. b/ pri uplatnení prílohy č. 8, časť 9 Infraštruktúra, položka 15 Projekty budovania priemyselných zón, vrátane priemyselných parkov, kde sú v časti B upravené kritériá, resp. limity, za naplnenia ktorých je v zmysle danej právnej normy § 18 ods. 2 písm. b/ zo zákona povinné viesť zisťovacie konanie, pričom práve v prípade predmetnej položky č. 15, pod ktorú spadajú aj priemyselné parky, je v časti B uvedené „bez limitu“. Z uvedeného je teda podľa žalobcu zrejmé, že v zmysle platnej legislatívy je v prípade realizácie stavieb v rámci strategických parkov daná zo zákona povinnosť viesť zisťovacie konanie, a to bez akýchkoľvek ďalších determinantov. Následne pokladal za nutné prihliadnuť na § 38 ods. 3 zákona č. 24/2006 Z.z., podľa ktorého povolujujúci orgán nesmie vydať rozhodnutie bez vydaného záverečného stanoviska, alebo bez rozhodnutia vydaného v zisťovacom konaní, ak ide o navrhovanú činnosť, ktorá podlieha rozhodovaniu podľa tohto zákona.

18. K názoru krajského súdu, že predmetný zákon upravuje zisťovacie konanie o posudzovaní strategických dokumentov, resp. konanie o posudzovaní činností, ale nie konanie o posudzovaní strategických parkov, žalobca namietal, že pokiaľ nebol dodržaný zákon a významná investícia v podobe stavby Vybudovanie strategického parku nebola posúdená podľa zákona č. 24/2006 Z.z., nemôžu byť legítimne ďalšie stavby - významné investície, ktoré budú realizované v predmetnom strategickom parku. V tejto súvislosti žalobca poukázal na skutočnosť, že obdobný strategický park na Slovensku - Strategický park Haniska sa bude posudzovať v zmysle zákona č. 24/2006 Z.z.

19. Žalobca navrhoval, aby Najvyšší správny súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie. Eventuálne navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu zmeniť tak, že Najvyšší správny súd Slovenskej republiky preskúmané rozhodnutie žalovaného zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania.

III.

20. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti žalobcu vyjadril podaním z 30. júna 2020, v ktorom uviedol, že postup v konaní Krajského súdu v Nitre bol pri vydávaní napadnutého rozhodnutia zákonný a vecne správny.

21. Ďalší účastník 1. Jaguar Land Rover Slovakia s. r. o. sa ku kasačnej sťažnosti žalobcu vyjadril podaním zo 07. júla 2020, v ktorom navrhol, aby Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol, nakoľko mal za to, že preskúmané administratívne rozhodnutia sú správne, zákonné a vydané v súlade so všeobecnými záväznými predpismi, teda v konaní nedošlo k pochybeniam, ktoré by zakladali dôvody na ich zmenu alebo zrušenie.

22. Uviedol, že žalobca v podanej kasačnej sťažnosti opätovne neuviedol dôvody, ktoré by preukazovali porušenie verejného záujmu v oblasti životného prostredia, pričom tieto rovnako nepreukazujú zásah do jeho subjektívnych práv.

23. Vo vzťahu k namietanej vecnej nepríslušnosti okresného úradu v sídle kraja zdôraznil, že žalovaný sa k tejto námietke už dostatočne vyjadril v konaní pred Krajským súdom v Nitre.

24. Ďalej sa vyjadril, že správny súd sa dostatočne vysporiadal aj s námietkou žalobcu spočívajúcou v tvrdení, že správne konaniu nepredchádzalo konanie o posudzovaní vplyvov na životné prostredie - povinné hodnotenie podľa § 18 ods. 1 písm. a/ zákona č. 24/2006 Z.z. s odkazom na zámer „Automotive Nitra Project - Fáza 2“. Dodal, že zámer „Automotive Nitra Project“, ktorého súčasťou sú predmetné vodné stavby, bol predmetom zisťovacieho konania, a bol právoplatne ukončený rozhodnutím č. OU-NR-OOP4-2015/045777 zo dňa 14. decembra 2015. Správny orgán prvého stupňa v stavebnom konaní, ako aj žalovaný v odvolacom konaní z týchto právoplatných rozhodnutí vychádzali, pričom tieto boli pre nich záväzné, a to s poukazom na § 40 ods. 1 veta pred bodkočiarkou zákona č. 71/1967 Zb. o správnom

konaní (správny poriadok). Mal za to, že táto skutočnosť jednoznačne preukazuje, že rozhodnutia sú v súlade so zákonom č. 24/2006 Z.z., a to aj s ohľadom na § 135 ods. 1 SSP.

25. Ku námietke žalobcu, týkajúcej sa Strategického parku Haniska, uviedol, že pokladá za nesprávne a nelogické, že žalobca používa neskôr vydaný odlišný zámer ako argument pre spochybnenie postupu o skoršom zámere, a tým opiera svoje tvrdenia o neskoršie skutočnosti, ktoré v čase pôvodného zámeru neexistovali. Súčasne dodal, že tento dôvod nepredstavuje čo do obsahu skutočnosť, ktorú je možné použiť pri podaní kasačnej sťažnosti na základe nesprávneho právneho posúdenia veci.

26. Záverom dal do pozornosti rozhodnutia súdov Slovenskej a Českej republiky v snahe predovšetkým zdôrazniť princíp proporcionality medzi namietanou nezákonnosťou správneho rozhodnutia a dôsledkami prípadného vyhovenia kasačnej sťažnosti. V tomto kontexte poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Sžp/3/2013 zo dňa 30. januára 2014, sp. zn. 5Sž/60/2008 zo dňa 20. apríla 2010, sp. zn. 4Sž/98-102/02 zo dňa 17. decembra 2002, sp. zn. 1Sžf/30/2015 zo dňa 01. decembra 2016, sp. zn. 8Sž/29/2011 zo dňa 24. júla 2012, sp. zn. 7Asan/3/2018 zo dňa 20. februára 2019, sp. zn. 3Asan/3/2016 zo dňa 21. marca 2018, sp. zn. 3Asan/12/2018 zo dňa 23. januára 2019, sp. zn. 8Sžh/1/2010 zo dňa 20. mája 2010. Taktiež poukázal na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 649/2015 zo dňa 16. decembra 2015 a sp. zn. III. ÚS 502/2015 zo dňa 06. októbra 2015, ako aj rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu Českej republiky sp. zn. 7A 85/2001-43 a rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2S/31/2017 zo dňa 25. júla 2018.

27. Ďalší účastník 2. MH Invest s. r. o. sa ku kasačnej sťažnosti žalobcu vyjadril podaním z 08. júla 2020, v ktorom navrhol, aby Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť ako neprípustnú odmietol. Alternatívne navrhol, aby Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol v celom rozsahu.

28. Uviedol, že v podanej kasačnej sťažnosti absentujú zákonné náležitosti v zmysle Správneho súdneho poriadku, keďže táto nie je riadne a dostatočne odôvodnená. Žalobca síce formálne uvádza dôvody jej podania odkazom na § 440 ods. 1 písm. g/ SSP, avšak z kasačnej sťažnosti už nie je zrejmé, aké skutkové okolnosti, a aký postup zo strany Krajského súdu v Nitre v prejednávanej veci naplňajú kasačný dôvod podľa Správneho súdneho poriadku. Zdôraznil, že žalobca v kasačnej sťažnosti len opakuje argumenty uvedené v žalobe, pričom uvádza len údajné porušenia zákona zo strany správnych orgánov, ale netvrdí, a ani nepreukazuje, že by Krajský súd v Nitre žalobné dôvody nesprávne právne posúdil. Taktiež absentuje tvrdenie, v čom má nesprávne právne posúdenie spočívať. Dodal, že takéto vymedzenie kasačného dôvodu je nedostatočné a neurčité, čo má za následok nepreskúmateľnosť podanej kasačnej sťažnosti. Ohľadom uvedeného dal do pozornosti uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Oبدو/13/2017 zo dňa 25. apríla 2018, sp. zn. 2Oboer/3/2017 zo dňa 19. decembra 2017, ako aj jeho rozsudok sp. zn. 3Cdo/61/2006 zo dňa 26. apríla 2007.

29. Ďalej uviedol, že napadnutý rozsudok krajského súdu je správnym výsledkom jeho rozhodovacej činnosti, ktorý pri aplikácii abstraktných právnych noriem na konkrétne okolnosti individuálnych prípadov zisťoval obsah a zmysel právnej normy, uplatňujúc jednotlivé metódy právneho výkladu. Taktiež uviedol, že správne súdne konanie, v ktorom bol vydaný napadnutý rozsudok netrpí žiadnymi vadami, ktoré by odôvodňovali podanie kasačnej sťažnosti podľa § 440 SSP, keď tento vychádza z riadne zisteného skutkového stavu, a je vecne správne a riadne odôvodnený.

30. Súčasne poukázal aj na postavenie žalobcu v stavebnom konaní, nakoľko mal za to, že žalobca nebol preskúmanými rozhodnutiami ukrátený na svojich právach a právom chránených záujmoch. Zdôraznil, že žalobca nevymedzil, na akých právach a právom chránených záujmoch mal byť ukrátený. Dodal, že žalobca nie je stavebníkom ani vlastníkom stavby ani susednej stavby, pre ktorú okolnosť nie je možné vymedziť subjektívne práva žalobcu bezprostredne dotknuté napadnutými rozhodnutiami. V spojitosti s uvedeným poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 502/2015 zo dňa 06. októbra 2015.

31. Rovnako tak dal do pozornosti, že námietky žalobcu sú v kasačnej sťažnosti formulované v rozpore s požiadavkami § 440 ods. 2 SSP, keďže žalobca v kasačnej sťažnosti neuvádza právne posúdenie

Krajského súdu v Nitre z rozsudku, pričom nie je zrejmé, v čom má spočívať nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

32. Ohľadom kasačnej námietky žalobcu, týkajúcej sa vecnej nepríslušnosti prvostupňového správneho orgánu sa v plnej miere stotožnil a argumentáciou Krajského súdu v Nitre. Uviedol, že Okresný úrad Nitra, odbor starostlivosti o životné prostredie, oddelenie ochrany prírody a vybraných zložiek životného prostredia bol príslušný vydať správne rozhodnutie prvého stupňa na základe § 61 v spojení s § 21 vodného zákona, teda ako orgán - okresný úrad príslušný rozhodovať v správnom konaní v prvom stupni vo veciach povolenia na osobitné užívanie vôd a povolenia na uskutočnenie vodnej stavby, ako aj § 26 vodného zákona v spojení s § 120 stavebného zákona ako špeciálny stavebný úrad príslušný na vydanie povolenia na uskutočnenie vodnej stavby. Vzhľadom na uvedené je potom žalovaný ako okresný úrad v sídle kraja príslušný rozhodnúť o odvolaní proti rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa na základe § 4 ods. 2 písm. b/ zákona č. 180/2013 Z.z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Dodal, že z rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu je zrejmé, že rozhodoval v pôsobnosti okresného úradu, teda nie v pôsobnosti okresného úradu v sídle kraja, a to s odkazom na § 5 zákona č. 525/2003 Z.z. o štátnej správe starostlivosti o životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov a s odkazom na § 61 vodného zákona, teda jeho pôsobnosť ako okresného úradu konajúceho v prvom stupni bola daná.

33. Ku kasačnej námietke žalobcu, spočívajúcej v tvrdení, že stavebnému konaniu nepredchádzalo konanie o posudzovaní vplyvov na životné prostredie, dal do pozornosti, že sám žalobca v kasačnej sťažnosti poukazuje na rozhodnutie Okresného úradu Nitra, odbor starostlivosti o životné prostredie, oddelenie ochrany prírody a vybraných zložiek životného prostredia č. OU-NR-OSZP3-2015/031851-017-F36 zo dňa 08. októbra 2015, ktorým bolo skonštatované, že navrhovaná činnosť „Automotive Nitra Project“, ktorej je stavba súčasťou sa nebude posudzovať z hľadiska vplyvov na životné prostredie podľa zákona č. 24/2006 Z.z. Predmetné rozhodnutie vydané v zisťovacom konaní bolo následne potvrdené rozhodnutím Okresného úradu Nitra, odbor opravných prostriedkov, referát starostlivosti o životné prostredie č. OU-NR-OOP4-2015/045777 zo dňa 14. decembra 2015, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 28. decembra 2015, a teda stavebný úrad je viazaný obsahom uvedeného rozhodnutia, ktoré je právoplatné a vykonateľné.

34. Taktiež aj vo vzťahu k námietke, že Strategický park ako celok nebol posudzovaný v zmysle zákona č. 24/2006 Z.z., uviedol, že s touto sa Krajský súd v Nitre dostatočne vysporiadal. Navyše doplnil, že už v roku 2005 bola posúdená činnosť „Priemyselný park Nitra - Sever“ podľa zákona č. 127/1994 Z.z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie, a to v rozsahu komunikácií a inžinierskych sietí. Pojem Strategický park je použitý v osvedčeniach o významnej investícii č. 20801/2015-1000-33509 zo dňa 13. júla 2015, č. 20801/2015-1000-35613 zo dňa 22. júla 2015 a č. 08806/2017-4220-10455 zo dňa 27. februára 2017, ktoré uvádzajú, že uskutočnenie stavby „Vybudovanie strategického parku“ je vo verejnom záujme. Podľa návrhu na vydanie osvedčenia o významnej investícii je účelom vybudovania strategického parku majetkovoprávne vysporiadanie pozemkov a príprava komplexnej infraštruktúry pre vytvorenie strategickkej investície. Pokladal za nepochybné, že zámer navrhovanej činnosti „Priemyselný park Nitra - Sever“ sa zhoduje s účelom vybudovania Strategického parku.

35. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší správny súd“) ako súd kasačný (§ 11 písm. h/ SSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v kasačnej sťažnosti (§ 453 ods. 1, 2 SSP) postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 455 SSP a po jej preskúmaní dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná a je potrebné ju zamietnuť.

36. Podľa § 101e ods. 1 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 423/2020 Z.z., najvyšší správny súd začne činnosť 1. augusta 2021.

37. Podľa § 101e ods. 2 zákona č. 757/2004 Z.z., o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 423/2020 Z.z., výkon súdnictva prechádza od 1. augusta 2021 z najvyššieho súdu na najvyšší správny súd vo všetkých veciach, v ktorých je od 1. augusta 2021 daná právomoc najvyššieho správneho súdu.

38. Z dôvodovej správy k zákonu č. 423/2020 Z.z. o zmene a doplnení niektorých zákonov v súvislosti s reformou súdnictva, ktorý v článku XX novelizoval aj zákon č. 757/2004 Z.z. vyplýva, že zákonodarca vo vyššie citovanom odseku 2 upravil prechod výkonu súdnictva z najvyššieho súdu na najvyšší správny súd, a teda najvyšší správny súd prebral z najvyššieho súdu všetky „živé“ veci v agende správneho súdnictva, ktoré aj dokončí.

39. Predmetom konania o kasačnej sťažnosti žalobcu v prejednávanej veci je rozsudok Krajského súdu v Nitre č.k. 11S/5/2017-594 zo dňa 15. januára 2020, ktorým krajský súd zamietol žalobu o preskúmanie rozhodnutia a postupu žalovaného, a preto primárne v medziach kasačnej sťažnosti Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako kasačný súd preskúmal rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci kasačného konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, najmä z toho pohľadu, či kasačné námietky žalobcu sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu.

40. Podľa § 62 ods. 1 písm. a/ stavebného zákona v stavebnom konaní stavebný úrad preskúma najmä, a/ či dokumentácia spĺňa zastavovacie podmienky určené územným plánom zóny alebo podmienky územného rozhodnutia.

41. Podľa § 66 ods. 1 stavebného zákona v stavebnom povolení určí stavebný úrad záväzné podmienky uskutočnenia a užívania stavby a rozhodne o námietkach účastníkov konania. Stavebný úrad zabezpečí určenými podmienkami najmä ochranu záujmov spoločnosti pri výstavbe a pri užívaní stavby, komplexnosť stavby, dodržanie všeobecných technických požiadaviek na výstavbu, prípadne ich predpisov a technických noriem a dodržanie požiadaviek určených dotknutými orgánmi, predovšetkým vylúčenie alebo obmedzenie negatívnych účinkov stavby a jej užívania na životné prostredie.

42. Podľa § 120 ods. 1 stavebného zákona pri stavbách letísk, stavbách v územných obvodoch letísk a stavbách leteckých pozemných zariadení, stavbách dráh a na dráhe, pri stavbách pozemných komunikácií, pri vodných stavbách a stavbách podliehajúcich integrovanému povoľovaniu 10ma) a pri stavbách na povrchu, ktoré bezprostredne slúžia prevádzke banských diel a banských stavieb pod povrchom, a to ťažných vežiach, jamových budovách, strojovniach ťažných strojov a ventilátorovniach a pri stavbách skladov výbušnín vykonávajú pôsobnosť stavebného úradu s výnimkou právomoci vo veciach územného rozhodovania a vyvlastnenia orgány vykonávajúce štátnu správu na uvedených úsekoch podľa osobitných predpisov (ďalej len "špeciálne stavebné úrady").

43. Podľa § 120 ods. 2 stavebného zákona špeciálne stavebné úrady postupujú podľa tohto zákona, pokiaľ osobitné predpisy podľa odseku 1 neustanovujú inak; povoliť stavbu alebo jej zmenu možno len na základe záväzného stanoviska podľa § 140b vydaného miestne príslušným stavebným úradom, ktorý overuje dodržanie podmienok určených v územnom rozhodnutí. Ak sa územné rozhodnutie nevydáva, špeciálne stavebné úrady povolia stavbu alebo jej zmenu len na základe záväzného stanoviska miestne príslušného orgánu územného plánovania, ktorý overuje dodržanie zastavovacích podmienok určených územným plánom zóny alebo súlad s priestorovým usporiadaním územia a funkčným využívaním územia, ktoré je určené v územnom pláne obce.

44. Podľa § 21 ods. 1 písm. a/ bod 2, písm. d/ vodného zákona účinného v čase rozhodovania správnych orgánov, povolenie na osobitné užívanie vôd je potrebné, ak nejde o používanie vôd podľa § 18 až 20

a/ pri povrchových vodách na

2. ich vzdúvanie a na iný spôsob akumulácie,

d/ na vypúšťanie vôd z povrchového odtoku do povrchových vôd alebo do podzemných vôd.

45. Podľa § 26 ods. 1 vodného zákona povolenie orgánu štátnej vodnej správy sa vyžaduje na uskutočnenie vodnej stavby, jej zmenu, zmenu v užívaní, zrušenie alebo odstránenie vodnej stavby. Povolenie na vodnú stavbu možno vydať len, ak je vydané povolenie na osobitné užívanie vôd, ak sa podľa tohto zákona vyžaduje, alebo sa povolenie na osobitné užívanie vôd povoľuje najneskôr so stavebným povolením. Na uskutočnenie stavebných úprav na vodnej stavbe postačuje ohlásenie orgánu štátnej vodnej správy. Orgán štátnej vodnej správy môže určiť, že ohlásenú stavebnú úpravu možno uskutočniť len na základe stavebného povolenia. Na konanie vo veci ohlásenia sa vzťahuje osobitný predpis. Na uskutočnenie jednoduchého vodného zariadenia sa nevyžaduje povolenie orgánu štátnej vodnej správy ani ohlásenie orgánu štátnej vodnej správy.

46. Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ bod 2 vodného zákona okresný úrad v sídle kraja vo veciach štátnej vodnej správy

a/ rozhoduje v správnom konaní v prvom stupni štátnej vodnej správy podľa tohto zákona, ak ide o 2. vodnú stavbu a s ňou spojené nakladanie s vodami, ktoré zasahuje alebo ovplyvňuje územie dvoch alebo viacerých obvodov.

47. Podľa § 60 ods. 2 vodného zákona v prípadoch, v ktorých je okresný úrad v sídle kraja príslušný na povolenie vodnej stavby, rozhoduje aj v ostatných veciach týkajúcich sa tejto vodnej stavby alebo nakladania s vodami s výnimkou pokút a priestupkov.

48. Podľa § 61 písm. a/ vodného zákona okresný úrad vo veciach štátnej vodnej správy a/ rozhoduje v správnom konaní v prvom stupni vo veciach podľa tohto zákona (§ 15 ods. 6, § 21, § 22 ods. 3, § 23 ods. 1, § 24, § 25 písm. c), § 26, § 27 ods. 1 písm. e) a f), § 30 ods. 3, § 32, § 38, § 39 ods. 5, 6 a 10, § 42 ods. 2, § 43 ods. 7, § 45 ods. 1, § 49 ods. 3, § 50 ods. 3, § 52 ods. 2, § 55 ods. 2 a 3, § 57 ods. 1 a 3, § 66 ods. 5, § 74 ods. 1 a 2, § 77 ods. 3 písm. b) a § 80 ods. 7 a 8) a vydáva vyjadrenia (§ 28) a súhlasy podľa § 27 ods. 1 písm. a) až d), ak ich tento zákon nezveruje iným orgánom štátnej vodnej správy.

49. Najvyšší správny súd po oboznámení sa s rozsahom a dôvodmi kasačnej sťažnosti, po preskúmaní rozsudku krajského súdu a po oboznámení sa s obsahom pripojeného spisového materiálu nezistil žiaden dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku. Tieto závery spolu so správnu citáciou dotknutých právnych noriem vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním najvyšší správny súd stotožňuje v celom rozsahu, považujúc právne posúdenie veci krajským súdom za správne.

50. Najvyšší správny súd zastáva názor, že žalobca v kasačnej sťažnosti namietal v zásade tie isté skutočnosti, ktoré tvorili argumentačné jadro podanej správnej žaloby, a s ktorými sa krajský súd náležitým spôsobom vysporiadal v odôvodnení napadnutého rozsudku.

51. Ohľadom namietanej vecnej nepríslušnosti správneho orgánu prvého stupňa kasačný súd uvádza, že túto námietku žalobcu nemohol považovať za opodstatnenú. Naopak je potrebné prisvedčiť správnosti postupu administratívneho orgánu prvého stupňa - Okresného úradu Nitra, odboru starostlivosti o životné prostredie, oddelenie ochrany prírody a vybraných zložiek životného prostredia, ktorý v prejednávanej veci vykonával pôsobnosť ako špeciálny stavebný úrad (§ 120 stavebného zákona), keď predmet stavebného konania predstavovalo rozhodovanie o vydaní stavebného povolenia na špeciálnu stavbu, akou je aj vodná stavba. Pôsobnosť špeciálneho stavebného úradu vyplýva z osobitného právneho predpisu, ktorým je v danom prípade vodný zákon. Napokon ustanovenie § 60 vodného zákona obsahuje úpravu, že vo veciach štátnej vodnej správy vykonáva pôsobnosť okresný úrad v sídle kraja. Ďalej z dikcie ustanovenia § 61 písm. a/ vodného zákona vyplýva, že okresný úrad vo veciach štátnej vodnej správy rozhoduje v správnom konaní v prvom stupni vo veciach podľa taxatívne vymedzených ustanovení tohto zákona, medzi nimi aj vo veciach v zmysle § 21 a § 26.

52. Vo vzťahu k obsahu ďalších vznesených námietok najvyšší správny súd dodáva, že námietky žalobcu nesmerovali priamo proti rozhodnutiu žalovaného o povolení na osobitné nakladanie s vodami, ale sa týkali iných rozhodnutí orgánov verejnej správy.

53. Najvyšší správny súd sa zaoberal kasačnou námietkou žalobcu, spočívajúcou v tvrdení, že v rámci strategického parku neprebehlo zisťovacie konanie v zmysle zákona č. 24/2006 Z.z. Túto však nemohol pokladať za dôvodnú. Ohľadom uvedeného dáva do pozornosti, že cieľom zisťovacieho konania je zistiť, či určitá navrhovaná činnosť alebo jej zmena majú alebo nemajú byť predmetom posudzovania vplyvov navrhovanej činnosti na životné prostredie - teda konania končiaceho vydaním záverečného stanoviska. Príslušný orgán na záver konania vydá rozhodnutie zo zisťovacieho konania, v ktorom rozhodne, či sa daná navrhovaná činnosť alebo zmena činnosti budú posudzovať podľa zákona č. 24/2006 Z.z. <<https://www.aspi.sk/products/lawText/13/32336/1/ASPI%253A/24/2006%20Z.z.>> alebo nie. Je však potrebné zdôrazniť, že v danom prípade predmetom konania nie je preskúmanie zákonnosti rozhodnutí o posudzovaní vplyvov strategického parku Nitra

na životné prostredie, ale vychádzajúc zo zásady podľa § 54 stavebného zákona, teda že každá stavba pred začatím jej realizácie musí byť predmetom posúdenia orgánom štátnej správy, či žiadateľ (stavebník) a predložená dokumentácia spĺňajú podmienky ustanovené právom na vydanie stavebného povolenia, je predmetom konania v prejednávanej veci preskúmanie zákonnosti rozhodnutia o povolení na osobitné nakladanie s vodami, a to v rozsahu vodných stavieb špecifikovaných v rozhodnutí.

54. Zároveň poukazuje na skutočnosť, že stavebné povolenie na stavbu „Automotive Nitra project, časť: BP 1.2.3, súbor stavieb: 700 Infraštruktúra, zoznam stavebných objektov: E3 - Inžinierske stavby, SO 751 Retenčné nádrže“ v rozsahu špecifikovaných stavebných objektov (SO 751.4 až SO 751.15 - nádrž 4 až 15 - Retenčné nádrže) bolo vydané orgánom verejnej správy prvého stupňa dňa 03. augusta 2016 pod č. OU-NR-OSZP3-2016/026776-06/F40, právoplatnosť nadobudlo dňa 14. novembra 2016. Krajský súd v odôvodnení rozsudku poukázal na skutočnosť, že stavebnému konaniu v tejto veci predchádzalo zisťovacie konanie, v ktorom Okresný úrad Nitra, odbor starostlivosti o životné prostredie, oddelenie ochrany prírody a vybraných zložiek životného prostredia vydal dňa 08. októbra 2015 rozhodnutie č. OU-NR-OSZP3-2015/031851-017-F36, v zmysle ktorého sa navrhovaná činnosť „Automotive Nitra Project“, ktorú predložil navrhovateľ - Slovenská agentúra pre rozvoj investícií a obchodu po ukončení zisťovacieho konania nebude posudzovať podľa § 29 zákona č. 24/2006 Z.z. Uvedené rozhodnutie bolo potvrdené v odvolacom konaní (vedenom i na základe odvolania žalobcu) rozhodnutím Okresného úradu Nitra, odboru opravných prostriedkov, referátu starostlivosti o životné prostredie č. OU-NR-OOP4-2015/045777 zo dňa 14. decembra 2015. Následne dňa 01. júla 2021 rozsudkom Krajského súdu v Nitre v konaní vedenom pod sp. zn. 26S/3/2016 bola zamietnutá žaloba žalobcu zo dňa 23. februára 2016, ktorou sa domáhal preskúmania a zrušenia tohto rozhodnutia, čo znamená, že napadnuté rozhodnutie je stále právoplatné a záväzné pre správne orgány konajúce v stavebnom konaní, ako i pre správny súd.

55. V nadväznosti na uvedené je zároveň potrebné dať do pozornosti skutočnosti známe kasačnému súdu z jeho rozhodovacej činnosti, a to konkrétne závery plynúce z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4SŽk/36/2019 zo dňa 01. decembra 2020, v ktorom bolo konštatované, že dňa 4. novembra 2016 bolo vydané záverečné stanovisko č. 4783/2016-1.7/pl. k navrhovanej činnosti „Automotive Nitra Project - Fáza 2“, v ktorom Ministerstvo životného prostredia SR, odbor posudzovania vplyvov na životné prostredie vyjadrilo súhlas s navrhovanou činnosťou za predpokladu splnenia tam uvedených podmienok a realizácie opatrení. Na základe rozkladu proti záverečnému stanovisku rozhodol minister životného prostredia SR rozhodnutím č. 2930/2017-9.2 (1/2017 - rozkl.) zo dňa 13. januára 2017 rozklad zamietol a záverečné stanovisko zo dňa 04. novembra 2016 potvrdil.

56. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že dôvody, ktorými žalobca v kasačnej sťažnosti spochybňoval predmetné rozhodnutie krajského súdu boli totožné s námietkami, ktoré namietal už v správnom konaní i v žalobe, a s ktorými sa krajský súd náležite vysporiadal. Kasačný súd zistil, že kasačná sťažnosť žalobcu neobsahuje žiadne právne relevantné námietky, ktoré by mohli ovplyvniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu. Kasačný súd sa stotožnil so záverom krajského súdu, že nebolo možné, aby súd v predmetnej veci posudzoval zákonnosť iných rozhodnutí, ktoré boli záväzné pre rozhodnutia vydané v stavebnom konaní o povolení na osobitné nakladanie s vodami, a to i s poukazom na § 27 ods. 1 SSP, pretože rozhodnutia vydané v iných konaniach je možné preskúmať správnym súdom. Uvedenému zodpovedá i poučenie o opravných prostriedkoch a preskúmateľnosti správnym súdom v závere písomného vyhotovenia rozhodnutia. Správny súd preto nemal v tomto konaní právomoc zaoberať sa prieskumom tohto rozhodnutia v spojení s napadnutým rozhodnutím v zmysle § 27 ods. 1 SSP.

57. Z uvedeného dôvodu Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

58. O trovách konania rozhodol najvyšší správny súd podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s ustanoveniami § 167 ods. 1, § 169 SSP a § 175 ods. 1 SSP a contrario tak, že kasačnému sťažovateľovi nepriznal náhradu trov konania z dôvodu neúspechu v konaní a žalovanému nárok na náhradu trov konania zo zákona nevyplýva. Ďalším účastníkom konania kasačný súd neuložil žiadnu povinnosť, preto im rovnako náhradu trov konania nepriznal.

59. Toto rozhodnutie prijal najvyšší správny súd v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 veta prvá SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok **n i e j e** prípustný.